

Rukoussanoja 3 – *Latreyō*

2669. *λατρεία*, *latreia* (f.)

(jumalan)palvelu(s), (*latreuō* 2670)

1. <i>λατρεία</i>	yks. nom.
2. <i>λατρείαν</i>	yks. akk.
3. <i>λατρείας</i>	yks. gen.
4. <i>λατρείας</i>	mon. akk.

Joh 16:2/2, Room 9:4/1, 12:1/2, Hebr 9:1/3, 9:6/4.

Tämä substantiivi merkitsi profaanissa kreikkassa palkkatyötä, mutta sen lisäksi myös palvelusta yleensä tai vaivannäköä sekä jumalanpalvelukseen liittyvää »työtä».

Ut:ssa tämä sana esiintyy viisi kertaa. Room 12:1:ssä puhutaan »hengellisestä jumalanpalveluksesta». Vanhatestamentilliseen jumalanpalvelukseen viitataan kolmessa kohdassa (Room 9:4; Hebr 9:1,6), ja Jeesus ennustaa oppilailleen, että »tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle» (Joh 16:2).

Sanaa on käytetty 5 kertaa Raamatussa.

2670 *latreyō*

Ut:ssa verbillä *latreuō* on entistäkin selvemmin uskonnollinen sisältö. Sitä käytetään parissa kohdassa (Apt 7:42; Room 1:25) vieraiden jumalien palvelemisesta, mutta muutoin se tarkoittaa ainoan tosi Jumalan, Jeesuksen Kristuksen Isän, palvelemista. Monissa Ut:n kohdissa tällä verbillä on sama merkityssisältö kuin Vt:ssa (Luuk 2:37; Apt 7:7,42; Hebr 8:5; 9:9; 10:2; 13:10), mutta muutoin sana saa entistäkin laajemman ja kattavamman merkityksen, sillä nyt puhutaan Jumalan palvelemisesta rukouksessa ja koko elämässä (esim. Apt 24:14; Room 1:9; Fil 3:3).

Sanaa on käytetty 21 kertaa Raamatussa.

Matteus 4:8–11

8. Taas perkele otti hänet (*Jeesuksen*) kanssansa sangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston
9. ja sanoi hänelle: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat (*proskyneō*) minua".
10. Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman (*proskyneō*) ja häntä ainoata palveleman (*latreyō*)'."
11. Silloin perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli hänen tykönsä, ja he tekivät hänelle palvelusta (*diakoneō*).

Hebrealaiskirje 9:1–14

1. Olihan tosin ensimmäiselläkin liitolla **jumalanpalvelussäännöt** (*latreia*) ja maallinen pyhäkkö.
2. Sillä maja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen maja, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät, ja sen nimi on "pyhä".
3. Mutta toisen esiripun takana oli se maja, jonka nimi on "kaikkeinpyhin";
4. siinä oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, yltymäri kullalla päällystetty, jossa säilytettiin kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin viheriöinyt sauva ja liiton taulut,
5. ja arkin päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta. Mutta näistä nyt ei ole syytä puhua kustakin erikseen.
6. Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan **jumalanpalvelusta** (*latreia*) toimittamaan,
7. mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä.
8. Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään vielä on ilmoittamatta, niin kauan kuin etumainen maja vielä seisoo.
9. Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, ja sen mukaisesti uhraataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät kykene tekemään täydelliseksi omassatunnossaan sitä, joka **jumalanpalvelusta toimittaa** (*latreyō*),
10. vaan jotka, niinkuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesotkin, ovat ainoastaan lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti.
11. Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa,
12. meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.
13. Sillä jos kauristen ja härkain veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen,
14. kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista **palvelemaan** (*latreyō*) elävää Jumalaa!

Roomalaiskirje 1:8–12

8. Ensiksikin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa.

9. Sillä Jumala, jota minä hengessäni **palvelen (latreyō)** julistaen hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan,
10. aina rukouksissani (**proseykhē**) anoen (**deomai**), että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tykönnne.
11. Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte,
12. se on, että me yhdessä ollessamme virkistytisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun.

Filippiläiskirje 3:1–3

1. Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästyttä, ja teille se on turvaksi.
2. Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaa noita pilalleleikattuja.
3. Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä **palvelemme (latreyō)** Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan,

Roomalaiskirje 12:1–21

1. Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen (**logikos**) **jumalanpalveluksenne (latreia)**.
2. Älkääkä mukautuko (*pass.*) tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa (*pass.*) mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.

HPn käännös jakeesta 2

2. Älkääkä salliko itseänne mukautettavan tämän maailmanajan mukaan, vaan sallikaa itsenne muutettavan mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan hyvä, otollinen ja täydellinen tahto
3. Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestänsä enempää (ylpeästi), kuin (ohi sen, mitä) ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti (terveesti ajattelemiseksi), sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut (kuten Jumala on kullekin uskon mitan jakanut).
4. Sillä niinkuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,
5. niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itsekukin olemme toistemme jäseniä;
6. ja meillä on erilaisia armolahjoja (**kharisma**) sen armon (**kharis**) mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on;
7. Jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen opettamisessaan;
8. jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydäimestä; joka on johtaja, johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten.

HPn käännös jakeista 6–8

6. ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu; joko profetia, *profetoikoon* uskonsa vastaavuuden mukaan,
7. tai palveleminen, palvelkoon, tai opettaminen, opettakoon,
8. tai lohduttaminen, lohduttakoon, tai jakaminen jakakoon yksinkertaisuudessa, tai johtaminen, johtakoon innokkaasti, tai hyvän tekeminen, tehköön sen iloiten.

9. Olkoon rakkaus vilpitön (*teeskentelemätön*), kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni.
10. Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.
11. Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa (*doyleyō*) Herraa.
12. Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävä.
13. Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta.
14. Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkääkä kirotko.
15. Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.
16. Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita (*ylpeitä*) miitelkö (*ajatelko*), vaan tyytykää alhaisiin oloihin (*tempautukaa mukaan nöyryyteen*). Älkää olko itse mielestänne viisaita.
17. Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä.
18. Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.
19. Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra". (*V Mooses 32:35*)
20. Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen pänsä päälle".
21. Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.